

10 ITALIEN

Venedig

Hovedby i regionen Veneto.

Den ligger ved en lagune i Adriaterhavet og er spredt over 118 øer. Der bor omkring en kvart million mennesker i byen. Den blev grundlagt i det femte århundrede og blev nogle hundrede år senere en stor sømagt.

Byen blev i 1987 optaget på Unescos liste over verdens kulturarv. Venedigs kæle- navn er "Adriaterhavets dronning". Den kendte opdagelsesrejsende Marco Polo stammer fra Venedig. I alt er der i byen 150 kanaler, 400 broer, 170 "vandgader" og cirka 400 gondoler.

Venedigs berømte karneval er en tradition, der strækker sig helt tilbage til det 12. århundrede. Hvert år afvikles desuden Regata Storica, der byder på robådskonkurrencer og historiske fartøjer.

Gondoler på rad og række på Canal Grande foran Rialto-broen. Foto: Jakob Øster

Den smukke Santa Maria della Salute- kirke er med i filmen "Indiana Jones og det sidste korstog". Foto: Jakob Øster

Hyggeligt ophold tæt på Venedig

Sightseeing i spektakulære Venedig kan let kombineres med et hyggeligt ophold i en nærliggende norditaliensk by. Tag med på kørselv-ferie til Fossalta di Portogruaro med udflugter til byen, der også kaldes for "Adriaterhavets dronning".

Jakob Øster, rejser@jfm.dk

- Skruerne på dit hjul er så løse, at de kan skrues af med hænderne.

Vi befinder os på et norditaliensk autoværksted efter en lang køretur i vores bedagede Toyota.

For kort tid siden nåede vi frem til den

norditalienske by Portogruaro, hvor min smilende italienske ven, Lorenzo Ambrosio, ventede på os i sin lille Fiat nær byens motorvejsafkørsel for at kunne vise os vej videre. Lorenzo og jeg kender hinanden, fordi vi for år tilbage arbejdede på samme arbejdsplads i England. Nu har han gavmildt tilbudt, at vi kan bo hos ham.

Da mit højre forhjul længe har sagt

mistænkelige lyde, har vi dog først lagt et stop ind hos Lorenzos lokale autoværksted. Det er her, jeg får fortalt, at mit ene forhjul er lige ved at falde af.

Efter at den imødekomende mekaniker har haft skruemaskinen i aktion og fastgjort hjulet, er vi dog snart sikkert på farten igen. Operationen koster os beskedne 10 euro.

Med det løse hjul er vi forinden kørt hele

vejen hertil fra Danmark. Undervejs har vi overnattet på pensionat i tyske Würzburg, vi har lagt vejen forbi det ikoniske Neuschwanstein-slot, vi har camperet i Liechtenstein, og vi er kørt gennem det nordlige Italien med stop og prøvetur i en Ferrari Spider foran Ferrari-museet i italienske Maranello. Og nu står der så sightseeing og afslapning nær Venedig på menuen.

Lokal indkvartering

I den tilstødende by Fossalta di Portogruaro bliver vi snart efter indlogeret i Lorenzos afdøde farmors hus. Huset har længe været til salg, men lige nu er vi så heldige at få lov at låne det. Det er et charmerende hus med gamle træmøbler, masser af plads og vildtvoksende vindruer i haven.

Fra Portogruaro hopper vi et par dage senere på et tog til Stazione Di Venezia Santa Lucia. Togturen tager blot 45 minutter, og idet vi træder ud fra Santa Lucia-stationen, er det, som om vi befinder os i en filmkulisse.

Stationen er placeret lige foran Venedigs ikoniske Canal Grande, og foran os glider et

virvar af alkens forskellige både forbi.

I sagens natur er det centrale Venedig ikke et sted, man tager bilen med til, og ved i stedet at tage toget kan vi både bo hyggeligt i en lille by, der får besøg af meget få turister, og samtidig let tage på sightseeing, som vi behager, i Italiens næstmest besøgte by - kun overgået af Rom.

Selvfølgelig er det snydeheldigt, at vi kan bo hos en ven så tæt på Venedig. Men omvendt kunne vi også have boet nogenlunde lige så lokalt ved at booke os ind på et værelse via Airbnb eller ved at reservere en sofa via couchsurfing.

Med vaporetto på Canal Grande

En vaporetto leder os fra Santa Lucia-stationen ned igennem den 3,8 kilometer lange Canal Grande. Direkte oversat betyder vaporetto "lille dampskib", selv om vandbussen i dag er drevet af diesel i stedet for damp.

LÆS MERE
SIDE 12

Hjemme hos Mamma Nelli gøres aftensmaden klar. Menuen står på lasagne og tomatsalat. Foto: Jakob Øster

12 ITALIEN

Venedigs mange smukke huse er hovedsageligt opført i italiensk gotisk stil. Foto: Jakob Øster

← FORTSAT FRA
SIDE 11

Undervejs passerer vi først det mere end 1000 år gamle Rialto-marked, dernæst sejler vi under Rialto-broen, inden vi fortsætter sydpå. Langs kanalerne ser vi den ene smukke bygning opført i gotisk stil efter den anden.

Vi kan også se de kuriøse politibåde og de specialbyggede både, der sejler rundt og opsamler byens skrald. Og udsigten fra vandbussen er præcis den samme, som havde vi siddet i en af byens omtrent 400 gondoler. Med en beskedne billetpris på kun 7,5 euro pr. person er prisen en helt anden.

Ved kajpladsen nær den smukke Santa Maria della Salute-kirke - kendt fra filmen "Indiana Jones og det sidste korstog" - står vi af og fortsætter til fods langs Venedigs labyrintiske fortove. Her er det godt at have lokalkendte Lorenzo med som guide, for det er let at fare vild, og undertiden ender fortovene blindt ud mod en kanal.

På kanalerne stager gondolierer elegant deres fartøjer frem.

- Hvorfor er der ingen af dem, der synger "O sole mio"? spørger min datter, uden at vi kan give hende et fornuftigt svar.

I stedet fyrer jeg et nyt spørgsmål af sted mod Lorenzo:

- Hvorfor er alle gondolerne malet sorte?

- Det er bestemt ved lov, svarer han og fortæller, at det er særdeles eftertragtet at være gondolierer, og at der kun udstedes ganske få nye gondolførerbeviser årligt.

Lorenzo kan også berette, at den smalleste

gade, Calle Varisco, kun er 53 centimeter bred. Og at en af byens cirka 400 broer lyder navnet "Brysternes bro", fordi prostituerede i hedengangne tider poserede topløse på toppen af broen.

Hos Mamma Nelli

Hver aften bliver vi inviteret hjem til Lorenzos mor, der bor i et byhus i Fossalta di Portogruaro. Mamma Nelli bliver hun kaldt. Hun har lavet mad hele sit liv, og hun elsker at have gæster.

Selvfølgelig står den på klassiske retter

som lasagne og pasta bolognese suppleret med tomatsalat af solmodne tomater.

Vores børn elsker både maden og madmøden, og de labber med velbehag de velsmagende retter i sig.

Kaffen laver Lorenzo i en klassisk ottekanteret espressokande, som han stiller direkte oven på en kogeplade. Han fylder vand på den nederste del af kanden, og under tryk presses det efterfølgende op igennem et filter med malet kaffe og videre - som færdigbrygget espresso - ud i selve kaffekanden øverst.

Lorenzos tante og onkel bor tæt ved Bibione-stranden og byder gavmildt på pasta i deres hyggelige have. Foto: Jakob Øster

Det dufter himmelsk, og kaffen er både stærk og god.

Sådan går dagene med behagelig afslapning hjemme i huset, små gåture i Portogruaro og Fossalta di Portogruaro og hyggelige udflugter ind til Venedig. På vores sidste dag beslutter vi os dog for at tage til stranden i Bibione i stedet for at aflægge den berømte kanalby endnu et besøg.

Efter at børnene har boltret sig i bølgen blå, sørger Lorenzo endnu en gang for en herlig frokost. Denne gang hos sin onkel og tante, der bor tæt ved stranden. Der er allerede dækket op til frokost ude i parrets have, da vi ankommer, og menuen er naturligvis pasta med alt godt fra havet.

Med et glas hvidvin i hånden smiler vi over hele femøren og takker både min ven og vores nye værter for deres overvældende gæstfrihed.